

[Waldorff]

nogle af de instrumenter, som arbejdspladser og bevægelser kan bruge. Det ville her være oplagt i øvrigt at udbygge et sådant forsøg på kontrol med de giftige stoffer og produkter med en bedriftssundhedstjeneste efter de principper, som VS har foreslået.

Sagen er den, at vi selvfølgelig ikke drømmer om, at en kapitalistisk stat kan presses til at administrere en generel forbudslovgivning på en sådan måde, at det for alvor vil gavne miljø og sundhed. Derimod har vi ganske gode erfaringer for, at arbejdspladser og bevægelser kan kæmpe noget igennem, hvis de har de nødvendige redskaber. Det er først og fremmest epoxy-sagen et glimrende eksempel på, hvor man på trods af industriens og myndighedernes uvilje faktisk har fået fjernet epoxy fra efterhånden næsten alle københavnske arbejdspladser.

Det, der er mest karakteristisk for miljøministerens forslag, er, at man for enhver pris vil undgå, at arbejdspladser og bevægelser får de nødvendige redskaber til at kunne kontrollere, hvad der foregår. Miljøministeren har ikke været i stand til at give ét eneste eksempel på, at en arbejder har klageadgang efter denne lov, og miljøministeren har kun været i stand til at give ét eneste eksempel på, at en forbruger har klageadgang efter denne lov, og det gik ud på, at forbrugeren kunne brokke sig over ikke at have fået en dispensation til at svine miljøet til. Tak for det!

Det viser selvfølgelig noget om, hvor hult det er, når man snakker om forebyggelsesråd og sundhedspædagogik og alle disse pæne ting, hvor man vil have, at den enkelte skal gøre en indsats for sin egen sundhed. Der er ingen støttende lovgivning for, at den enkelte eller grupper af arbejdere, bevægelser kunne gøre noget for deres egen sundhed, tværtimod. Man giver industrien alle de redskaber, den skal bruge, til at forsvare profitinteresser over for sundhedsinteresser og miljøinteresser.

Så er jeg da i øvrigt tilfreds med at bemærke, at enkelte, bl. a. de radikale, udtrykte sig pænt om nogle af de ændringsforslag, vi har stillet. Hr. Niels Helveg Petersen sagde noget om, at det ikke var administrerbart, at det var meget løs snak, og jeg forstår det nærmest som en form for undskyldning for alligevel ikke at stemme for det. Der er ikke nogen dokumentation for, at det ikke kan

gennemføres. Vi mener, at der er tale om meget realistiske ændringsforslag, bl. a. forslaget om, at man inden for en 5 års periode får opbygget et register og får udtaget de grupper af stoffer og produkter, der her er tale om, til undersøgelse, også uden at man, skal vi sige opbygger dette kæmpemæssige bureaukrati.

Det, det drejer sig om, er selvfølgelig politisk vilje eller ikke politisk vilje til for alvor at gøre en indsats imod de stoffer og produkter, som man ved er dødsensfarlige for folk at have med at gøre, og det er det, afstemningerne her drejer sig om.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne takke de fleste ordførere for en saglig behandling af lovforslaget og for interessante og konstruktive bidrag til lovforslagets videre gang her i tinget. Man har fremhævet, at der her er tale om et betydeligt fremskridt, men at der på visse punkter kan være utilstrækkeligheder, som kun en praktisk anvendelse af loven vil kunne vise os hvordan vi skal klare, og det kan jeg være helt enig i. Når vi skal gennemføre en sådan ny lov, så kan vi ikke forvente, at vi allerede fra første færd har fundet en hundrede procent rigtig ordning, men jeg forstår altså, at det overvejende flertal her i folketinget dog mener, at det er en fornuftig fremgangsmåde, vi anvender.

Jeg kan desværre ikke takke hverken hr. Maisted eller hr. Waldorff, idet det forekom mig, at de to talte om helt andre ting end det, dette lovforslag er udtryk for. Hr. Maisted fandt, at det var udslag af magtbrynde, og hr. Waldorff fandt, at det var politisk kunionagtigt, og det er unægtelig i hver sin ende af spektret.

Man har fremhævet to problemer i forbindelse med lovforslaget, som også blev omtalt under førstebehandlingen, og jeg vil gerne endnu en gang forsøge på at forklare, hvorfor regeringen har valgt den fremgangsmåde, man nu har valgt.

Det ene problem er, at man har fundet det utilstrækkeligt med et anmeldelsesprincip, og at man havde foretrukket et forhåndsgodkendelsesprincip. Umiddelbart lyder det jo, som om et forhåndsgodkendelsesprincip var det sikre og gode for forbrugerne, og derfor vil de fleste også umiddelbart finde, at det må